

היום, 14.2.21 ניתן בבית המשפט המחוזי בתל אביב גזר דין באחת מפרשות התרמית והמרמה הגדולות שנחשפו בשוק ההון בישראל. מדובר בפעולת מרמה רחבת היקף שבוצעה לאורך תקופה ממושכת תוך ניצול כספי חוסכים בקופות גמל ופנסיה ע"י אנשי שוק הון בכירים ומנוסים : משה גולדמן, שאול מאור והדר אשרת, הורשעו, במסגרת הסדרי טיעון בעבירות שונות הנוגעות לפרשייה זו.

גולדמן, שהיה מנהל ההשקעות של קופת הגמל פסגות, ומאור, בעלים של בית ההשקעות מאור-לוסקי, הורשעו בעבירות תרמית בניירות ערך, בעסקאות מתואמות, מתן וקבלת שוחד, הלבנת הון ועבירות נוספות. השניים גרפו לכיסם רווחים במיליוני שקלים (מטעם מאור הורשעה גם החברה – מאור לוסקי). גולדמן הורשע גם בעבירות של הדחת עד ושיבוש הליכי משפט. הדר אשרת שהיה מנהל חדר המסחר במניות בדויטשה בנק ישראל הורשע בעבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בכך שנתן לגולדמן חלק משמעותי בעסקאות הפצה של מניות סלקום, תוך שהוא מקבל כתמורה סכום של כמילון שקלים. במסגרת הסדר הטיעון נמחקה מכתב האישום, אשתו של מר גולדמן, יעל, שהייתה גם היא נאשמת, בעבירות הלבנת ההון.

השופטת, ד"ר מיכל אגמון-גונן, קראה בפסק הדין לחדול משימוש במונח עבירות "צווארון לבן". לדבריה, העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן עבירות כלכליות חמורות הפוגעות במשקיעים ובחוסכים, בשוק ההון ובכלכלה כולה, ע"י בכירים בשוק ההון, האמונים על ניהול הכספים הללו לטובת אותם חוסכים ומשקיעים. "אין דבר 'לבן' בעבירות אלו, הן שחורות, תוכן כברן", כתבה, והוסיפה:

"שפה מייצרת תודעה, ותודעה מייצרת מציאות. הביטוי 'צווארון לבן' מרמז... כאילו יש בעבירות אלו ולו משהו מן הלבן - צבע המרמז על טוהר וניקיון. כדי למנוע זאת, יש להתייחס לעבירות הכלכליות, דוגמת העבירות שביצעו הנאשמים במקרה שלפניי, כעבירות חמורות, אולי מהחמורות ביותר בתחום עבירות הרכוש. המונחים פשיעה כלכלית ופושעים כלכליים מתאר נכוחה את המציאות."

עוד הרחיבה השופטת אגמון גונן, על טיעונים המעלים מי שהורשעו בעבירות של פשיעה כלכלית, בדבר "נורמטיביות" התנהלותם במישור האיש. השופטת אגמון גונן קבעה כי ככלל, יש לתת משקל מועט, לכך שעבריינים כלכליים, מעבר לביצוע העבירות בהן הם מורשעים, מנהלים, בחייהם האישיים, ולצד הפשיעה הכלכלית אותה הם מבצעים, אורח חיים נורמטיבי, כמו גם לסבל שגורמים אותם עבריינים כלכליים לבני משפחתם, בעיקר כאשר המניע לביצוע העבירות הוא מניע כלכלי. על אף שהבהירה כי מדובר בסבל אמיתי, שאינה מקלה בו ראש, אולם, לדבריה, כאשר מדובר בפשיעה כלכלית, ברוב רובם של המקרים, מנהלים העבריינים, לצד ביצוע העבירות הכלכליות, אורח חיים אישי נורמטיבי, ובחרים לבצע עבירות ממניעים כלכליים בלבד, מבלי לעצור ולחשוב לפני מעשה על היקרים להם. כיון שגם בפרשה זו הניע לביצוע העבירות היה מניע כלכלי, שכלל לא נובע ממצוקה, אין להתחשב בכך לצורך הקלה בעונש. בעניינו של הדר אשרת, שעדים מטעמו העידו עד כמה הוא מקפיד בחינוך ילדיו לערכים, ומתנהל ביושרה בעצמו הוסיפה:

"חשיבה על הקניית ערכים ראויים לבנותיו, אינה עולה בקנה אחד עם העבירות אותן ביצע מר אשרת. אין משמעות רבה לחינוך לערכים, כאשר לצד זאת, מבוצעות עבירות חמורות, הפוגעות, כשלעצמן, בערכים אלו. כפי שאמר אלברט איינשטיין: "הדרך הנכונה לחנך בני אדם היא להיות להם לדוגמא" ובנוסף אחר: "הדוגמה היא מורת האדם, בשום דרך אחרת לא ילמד"..... מר אשרת הגון וישר ככל הנראה בחייו האישיים, אך רחוק מכך בכל הנוגע לעבירות שביצע, אותן עבירות, בביצוען התנהל בחוסר הגינות ותוך הפרת האמון שנתנו בו מנהליו בדויטשה בנק ישראל.

בעניינם של גולדמן ומאור הגיעה המאשימה עם הנאשמים להסדר טיעון סגור, אותו קיבלה השופטת אגמון גונן וגזרה על גולדמן עונש מאסר בפועל של 44 חודשים לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס של מיליון וחצי שקלים (לצד חילוט סכומים נוספים), על מאור גזרה, בהתאם להסדר הטיעון, עונש מאסר בפועל של 30 חודשים, מאסר על תנאי וקנס של 750,000 שקלים.

בעניינו של הדר אשרת הסדר הטיעון היה פתוח, המאשימה טענה ל-15 חודשי מאסר בפועל וההגנה לשמונה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. השופטת אגמון גונן גזרה עליו מאסר בפועל של 11 חודשים, מאסר על תנאי וקנס של 500,000 שקלים.

עניינו של נאשם נוסף, צבי שיף, הותלה משלא אותר, ועניינו של נאשם אחר, יגאל לוי, עדיין מתנהל.